

Tüskék

Törtek

Matematikai alaptétel, hogy minél több darabra szeleteljük az egészet, annál kisebb a snicli per koponya. Ezzel az egyszerű alapelvvel már a kisiskolások megismerkednek a törtek tanulásánál. Keményen realisztikus, a számok törvényszerűségére építő régi-új társadalmi rendszerünkben természetszerűleg a gazdasági javak elosztásánál is ez a vezéreszme érvényesülne, ha szigorúan betartanánk az egyenlőség tézisét. Azt pedig már az ősember se igen tisztelte. Nem azért, mert annyira értette a számtan tudományát, hanem mert ösztönösen érezte, hogy aki a törzs túlélése érdekében többet teljesít, a közös zsákmányból nagyobb darab koncra jogosult. Homokszemből lesz a hegy, szükség-szerű kis előnyökből meg a közösségen belüli komoly szociális megosztottság. A harmadik évezred elejére immár úgy kinőtte magát az eszme, hogy egyenesen „a kevesebbnek több jut” tételt alkalmazzák a porciózásra hivatottak. Van a dolognak logikája is, meg bumerángja is. Valóban indokolt a jól teljesítők ésszerű keretek közti jutalmazása, ám szarvashiba a számok világát valamiféle képlekeny masszának tekinteni, amit bárki kedve szerint csűrhet-csavarhat. Lehet, kérem, összeadni, kivonni, osztani, szorozni, hogy a bonyolultabb műveleteket meg se említsem, eredmény azonban csak kétféle lehetséges: helyes vagy hibás.

Amennyiben kiderül az eljárás, nincs baj, hiszen olyankor a szociológusok tudós hada jóléti társadalomról beszél. Nem szűr szemet a (fel)törtek vékonyabb rétege, mivel tisztességgel végzett munkájából a többség is elfogadható szinten megél. A hajítófa akkor érkezik, ha kocsmáros nélkül csinálják a számadást. Hiába páváskodik szép kerek összegekkel a kisember örök ellensége, az átlagjövedelmet, a munkanélküliség csökkenését, a gazdasági fellendülést demonstráló statisztika, mikor a boltban könyökig túr az átlag(polgár) a zsebében, hogy előkotorássa

a „mindennapi” árát. Dupla öröm, ha meg is leli. Először: tuti, hogy nem lyukas a zsebe, nem kell türe, cémára költeni. Másodszor: hótziher, hogy ma már nem krepál meg éhen. A társadalomkutatóknak biztosan van erre a néprétegre valami jól csengő megnevezésük, szerintem azonban ezek az emberek a másra dolgozó (meg)törtek kategóriájába sorolhatók leginkább. Ám hogy a kilencvenes évek egyik találó szóhasználatával éljek, „még nem vagyunk a gödör alján”, ugyanis csak most következik a (le)törtek alkotója. Ebben a kasztban előkelő helyezésnek számít, ha valaki nemhogy zsebbel, de egyáltalán nadrággal rendelkezik. Szomjas ökörnek a zavaros víz is jó, s köztudott, hogy ott viszont nagyszerűen lehet a hozzáértőnek halászni. Ilyenkor egy marék szerencse tényleg többet ér egy zsák ésnél. Tudniillik míg a kétségbeesett családfenntartó a gyerekek számára nélkülözhetetlen dohány- és szeszipari termékek beszerzésén fáradozik, előfordulhat, hogy a (be)törtek elnevezésű indexszámmal manipuláló policájtok marha gyorsan átcsoportosítják az illetőt az (össze)törtek címző alá.

Persze nem mind diák, akiknek tintás az ujjja, gondolj megoldására sem alkalmazza mindenki a régi „hogya nem ad cibakot, kitöröm a (kirakat)ablakot” mondókat. Csakhogy segítség nélkül a másként gondolkodók sem tudják a (ki)törtek előkelő rendjébe feltornáznı magukat. Amíg politikus uraimék vízbe ölik a békát, tóba a halat, aligha virrad derős reggel a kopott köntösre. Ideális lenne, ha törvényhozóink nem azért tenyerelnének a közösségi mammutpecsenye terjedelmesebb (tört)részére, hogy már ki se lássanak mögüle, hanem mert szorult helyzetéből a horda gyengébb egyedeit is biztonságosan ki tudják menteni. Emlékeztetőül felróhatnák a parlament kapufélfájára a mondást: Ki könyvet vet, siralmat arat!

B. Szabó Márta

Pillanatképek – szavakban

A szaúdi Mína-völgyben 2004. február 1-jén a mekkai zarándoklat egyik szertartásán, amikor megkövezik a sántát jelképező köoszlopokat, a hőmpolygó muzulmán hívók tömege 244 embert taposott agyon, s a sebesültek közül később még 7-en meghaltak. Úgy látszik, igaz, hogy a fanatizmus az önpusztítás egyik legkiadósabb forrása. Az egyik felelős szaúdi közéleti személyiség így kommentálta az esetet: a zarándoklnak jobban kellene vigyázniuk társaikra.

Az Új Szó február 4-i számában olvashatjuk Ján Slota zsolnai polgármester, az SNS elnöke véleményét a beneši dekrétumokról. Szerinte szembe kell szállni a Magyarok Világszövetségének törekvéseivel, mert a dekrétumok még ma is jogosak. Képzelmük el, mi lesz, ha olyan köztársasági elnököt választ az ország, aki Slotáék támogatását is élvezi.

Apropó: beneši dekrétumok. Január 30-án több napilap is közölte, hogy Václav Klaus cseh köztársasági elnök magánlakhelye egy kitelepített szudétanémét villájában található. Ezek szerint a cseh állam és maga az elnök is a beneši dekrétumok révén jutott ehhez a villához. Ha netán az elnök úrbán valamiféle lelkiismeret-furdalás gerjed, vajon követik-e őt ebben a lelki vívódásban azok a szlovák és cseh százvezredek, akik szintén a dekrétumok által jutottak ott-honhoz, vagyonhoz. Szükség volna már egy ilyen keresztényi gesztusra – minden szinten és láthatóan. Vagy még az uniós tagság sem oldja az „egyedüli” igazságként generációkba sulykolt hamisságok kövületeit?

Január 30-án tudtuk meg, hogy 12 jelölt/apostoli szám/pályázik a köztársasági elnöki

posztra Szlovákiában. Biztosan mindegyik majd messiási pózban kampányol. Hogy mit szól hozzá az istenadta nép, az majd elvállik április 3-án, esetleg 17-én.

Február 4-én a langyos idő hatására teljesen cserbenhagyott bennünket a hótakaró. Az utcáinkon, köztereinken gubbasztó szemét sokkal ellenállóbb és makacsabb. Hogy azt mi „olvaszthatná el”, egyelőre sokak számára rejtély. A szemét tehát maradt – okulásul minden ipolysági lakosnak.

A közvilágítás rekonstrukciója eredményeként új világítótestek kerülnek az utcai lámpákba, amelyek – az előzőektől eltérően – más jellegű fényt árasztanak köztereinkre. Hogy jobban látjuk-e a „közterületi” problémákat, az bizonyára más kérdés.

Február 5-én 14-15 °C hőmérséklet sem ment ritkaságszámba. Ipolyság környékén a fagyos föld sem fogadta magába a hólét – a kertekben, földeken kisebb-nagyobb tócsák keletkeztek. Itt-ott már méhzmögés és sajátos madárcsicsergés is sejtette a tavasz valószínű közeledtét.

Közép-európai vállalkozási fineszességeknek is nevezhetjük, amit sokan alkalmaznak itt a térségünkben: az elején olcsóbban kínálnak bizonyos árakat, majd amikor megsaporodott a vásárlók, megrendelők száma, felszólják az árakat. Így járunk a gázzal is: amikor már elegenden bevezették a gázt, megvásárolták a gázfüggő berendezéseket, a gázművek erőteljesen drágított. A kiszolgáltatottság gyakori jelenség ezeken a tájakon.

/ás/

Helyesbítések

A Honti Lapok januári számában megjelent **Köszönet a támogatásért** című cikkből szerzői tévedés folytán kimaradtak múzeumunk következő támogatói: **Nemcsok Veronika, Hell söröző és étterem, Hontfüzesgyarmat község önkormányzata.**

A Honti Lapok februári számában megjelent **Járási Csemadokrendezvény Ipolyságon** című cikkben elírás történt: az ipolysági teremfocis csapatban az idén nem **Bukri Ottó**, hanem **Farkas Gyula** szerepelt.

Az érintettektől a szerzők elnézést kérnék.

Gyors kölcsönök – kezes nélkül –

20 000-től 200 000 koronáig,

havi törlesztés már 556 koronától.

Kölcsönök alkalmazottak, vállalkozók, sőt nyugdíjasok részére is.

Tel.: 0903-549777 vagy 0905-117330.